

Arrest

nr. 180 745 van 13 januari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 24 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat J. MILLEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk (opnieuw) binnengekomen op 7 januari 2012 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 10 januari 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 10 februari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 18 december 2012.

1.3. Op 20 december 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er gezien de algemene veiligheidssituatie in Syrië in hoofde van verzoeker sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

1.4. Verzoeker werd op 1 oktober 2014 door de correctionele rechtbank te Brussel veroordeeld tot 5 jaar gevangenisstraf omdat hij deel had uitgemaakt van een vereniging van misdadigers en omwille van zijn deelname aan feiten van diefstal met gebruik van geweld of bedreiging, waarbij het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen, er wapens werden gebruikt of getoond, en waarbij de vlucht verzekerd werd door gebruik te maken van een voertuig.

Op 29 september 2014 werd verzoeker door de correctionele rechtbank te Dendermonde, schuldig bevonden aan twee diefstallen met braak en het deel uitmaken van een bende die zich gespecialiseerd had in inbraken in opslagplaatsen en loodsen. Hij vroeg en kreeg de opslorping van de feiten met zijn veroordeling door de correctionele rechtbank te Brussel van 1 oktober 2014. De correctionele rechtbank te Dendermonde was namelijk van oordeel dat de bestraffing door de correctionele rechtbank te Brussel voldoende was om de voormelde feiten te bestraffen. Ze achtte het niet nodig om een bijkomende bestraffing op te leggen.

1.5. Bij schrijven van 8 juni 2016 verzocht de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.6. Verzoeker werd op 11 augustus 2016 in de strafinstelling van Wortel gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.7. Op 25 augustus 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 26 augustus 2016 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Syrische nationaliteit bezit, een soennitische Arabier bent, en op 6 januari 1981 in Ghadafe (provincie Idlib, Syrië) bent geboren. U liep school tot het hoger middelbaar onderwijs maar behaalde uw diploma niet. Uw familie beschouwde u als kostwinner van het gezin en haalde u tegen uw zin van school. U werd verplicht om lange dagen te werken. Tussen 2000 en 2003 vervulde u als 'mujaned' (rekrut) de verplichte legerdienst bij de Republikeinse Garde ('Harras Al Jumhuri').

In 2008 besloot u Syrië te verlaten omwille van de problemen die u met uw familie had. U reisde eerst naar Turkije en vervolgens naar Griekenland. Op 30 oktober 2008 werden uw vingerafdrukken genomen op het Griekse eiland Samos. U vroeg er echter geen asiel aan. Uiteindelijk bleef u er tot juni 2010 wonen en werken, nadien reisde u via Frankrijk naar België.

Op 30 juni 2010 diende u in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde dat u Syrië had verlaten omwille van een verboden homoseksuele relatie met een zekere G.(...) H.(...). Volgens u had zijn familie jullie relatie ontdekt en dreigden ze met represailles. Omwille van uw verblijf in Griekenland nam de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op 6 oktober 2010 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Op 10 januari 2012 diende u een tweede asielaanvraag in. U herhaalde nogmaals de asielmotieven uit uw eerste asielaanvraag. Het CGVS hechtte geen geloof aan de door u ingeroepen asielmotieven en uw voorgehouden vrees voor vervolging. Het CGVS oordeelde tegelijk dat er gezien de algemene veiligheidssituatie in Syrië, uw land van herkomst, in hoofde van u sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Op 21 december 2012 nam het CGVS daarom een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Op 1 oktober 2014 werd u door de correctionele rechtbank te Brussel veroordeeld tot 5 jaar gevangenisstraf omdat u deel had uitgemaakt van een vereniging van misdadigers en omwille van uw deelname aan feiten van diefstal met gebruik van geweld of bedreiging, waarbij het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen, er wapens werden gebruikt of getoond, en waarbij de vlucht verzekerd werd door gebruik te maken van een voertuig.

Op 29 september 2014 werd u door de correctionele rechtbank te Dendermonde, schuldig bevonden aan twee diefstallen met braak en het deel uitmaken van een bende die zich gespecialiseerd had in inbraken in opslagplaatsen en loodsen. U vroeg en kreeg de opslorping van de feiten met uw veroordeling door de correctionele rechtbank te Brussel van 1 oktober 2014. De correctionele rechtbank te Dendermonde was namelijk van oordeel dat de bestraffing door de correctionele rechtbank te Brussel voldoende was om de voormelde feiten te bestraffen. Ze achtten het niet nodig om een bijkomende bestraffing op te leggen.

Op 8 juni 2016 verzocht de Staatssecretaris de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

Tijdens het gehoor legt u volgende documenten voor: kopie ontslag-/verwijsbrief gezondheidszorgpsycholoog - Dienst Justitiële Inrichtingen (Ministerie van Veiligheid en Justitie) dd. 07/07/2016, kopie attest CAW, attest Huis van het Nederlands, attest "Service Laïque d'Aide aux Justiciables et aux Victimes" dd. 21/09/2015, kopie arbeidscontract BMK Vastgoed 01/08/2016, brief verloofde H.(...) J.(...) dd. 24/07/2016, kopie "Attestation de prise en charge" – H.(...) J.(...) dd. 02/08/2015, kopie overschrijvingsbewijzen b-post, handgeschreven brief in verband met slachtofferbemiddeling, attesten OGGPA, kopie overzicht - Procedure UV periodiek, kopie vacature – De Steenschuit dd. 10/05/2016, bevestiging ontvangst sollicitatie - AWB dd. 25/01/2016, kopie overboekingsformulieren van "Betaling Burgerlijke partijen via advocaat".

B. Motivering

U werd op 21 december 2012 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u de subsidiair beschermingsstatus werd toegekend, u heden dient uitgesloten te worden van deze internationale beschermingsstatus.

Immers, er dient te worden gewezen op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel van 1 oktober 2014. Uit dit arrest blijkt dat u definitief veroordeeld werd tot 5 jaar gevangenisstraf wegens uw deelname aan een zeer gewelddadige overval en uw lidmaatschap van een vereniging van misdadigers.

Artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt u in de nacht van 24 november 2013 betrokken was bij een zeer gewelddadige overval. Het slachtoffer, een weerloze vrouw, werd overmeesterd door u en uw kompanen, die haar vervolgens aan handen en voeten vastbonden, een pistool tegen haar hoofd en een mes tegen haar keel plaatsten. De mond en het neus van de slachtoffer werden tot tweemaal toe op hardhandige wijze en langdurig met een doek bedekt waardoor haar het ademen bemoeilijkt werd. Het slachtoffer werd meermaals letterlijk over de grond gesleurd en werd hardhandig aangepakt en geslagen. De correctionele rechtbank te Brussel achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en stelde uitdrukkelijk bij het bepalen van de straftoemeting (zie pagina 9 van het arrest): **"De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en eigendom. B.(...) R.(...), A.(...)-A.(...) K.(...), R.(...) B.(...) en E.(...) F.(...) S.(...) M.(...) zijn gevaarlijke individuen die er niet voor terugdeinsden deel te nemen aan een overval en zwaar fysiek geweld te gebruiken ten aanzien van een weerloze dame. (...) Beklaagden drukten ter zitting wel hun spijt uit doch de rechtbank heeft ernstige twijfels nopens hun oprechtheid dienaangaande daar zij zich in stilzwijgen hullen omtrent de plaats waar de buit zich zou bevinden. (...) Bij de beoordeling op burgerlijk gebied stelde het Hof onomwonden (zie pagina 10 van het arrest): "Uit het strafdossier en de medische stukken die werden neergelegd door de burgerlijke partij P.(...) E. blijkt dat zij bijzonder zwaar werd toegetakeld en nog restletsels heeft. Ingevolge de doodsb bedreigingen had zij intensieve psychologische begeleiding nodig en leed hierdoor tevens aan persisterende slapeloosheid. (...) Het morele leed geleden door de heer F. V.(...) N.(...) ingevolge de gewelddadige overval waarvan zijn echtgenote het slachtoffer was en ingevolge de nasleep en de verwerking ervan is ontgensprekelijk aanzienlijk geweest."**

Niettegenstaande dat het misdrijf waarvoor u veroordeeld werd dermate ernstig is dat deze vaststelling an sich voldoende is om te stellen dat u een gevaar voor de samenleving vormt, meent het CGVS dat uit uw persoonlijk handelen een **gevaarlijke criminele ingesteldheid** naar voren treedt waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk crimineel gedrag in de toekomst niet zal herhalen. Uit uw persoonlijk gedrag blijkt immers dat u **geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen, en dat u er niet voor terugschrikt om voor eigen geldgewin fors fysiek geweld te gebruiken tegen een weerloze dame**. Uw gedrag getuigt van een **gebrek aan normbesef en een zeer gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid**.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 11 augustus 2016 gehoord voor het CGVS.

De redenen die u heeft aangebracht voor het behoud van uw status kunnen een behoud van uw internationale beschermingsstatus echter niet wettigen.

U verklaart dat u voor de feiten die tot uw veroordeling leidden lange tijd in België verbleef zonder problemen te veroorzaken. Ook voordien had u nooit voor problemen gezorgd. U zou steeds goede sociale contacten hebben gehad en werd naar eigen zeggen door iedereen gerespecteerd. U beweert dat u op een gegeven moment werd misleid door slechte vrienden en zo het slachtoffer werd van uw naïviteit. Volgens u had uw huidig verblijf in de gevangenis een negatieve impact op uw gezondheid, psychische toestand en familiale situatie. U kwam ondertussen tot inkeer en u heeft spijt over de gepleegde feiten. U heeft zich voorgenomen uw leven een nieuwe wending te geven en een nieuwe start te maken, o.a. door werk te zoeken, een gezinsleven uit te bouwen en Nederlands te leren. U wijst er ook op dat u zich coöperatief opstelt in de gevangenis, dat u zich houdt aan de voorwaarden inzake uw detentie en penitentiaire verlopen, dat u akkoord ging met slachtofferbemiddeling, en dat u het slachtoffer (mevr. E.(...) P.(...)) in de mate van het mogelijk een financiële compensatie biedt. Verder belooft u herhaaldelijk dat u niet zal hervallen in crimineel gedrag. U wijst er ook op dat een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus uw leven en dat van uw echtgenote zou vernietigen (zie CGVS, 11/08/2016, p. 6-7). Tot slot meldt u dat er in september- oktober 2016 wordt beslist of u al dan niet onder elektronisch toezicht wordt geplaatst (zie CGVS, p. 7, 9).

Hoe lovenswaardig de door u beschreven stappen om uw leven in België een nieuwe wending te geven ook mogen zijn, uw verklaringen en uw bewering berouw te hebben doen geen afbreuk aan de vaststelling dat het misdrijf waarvoor u op 1 oktober 2014 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet betreft en zodoende een gevaar vormt voor de samenleving. Dat u in de toekomst eventueel onder elektronisch toezicht zal worden geplaatst, een procedure waarover tot op heden geen beslissing is genomen, doet evenmin afbreuk aan de vaststelling dat u een gevaar vormt voor de samenleving.

Gelet op het feit dat uw gedrag gericht was op geldelijk gewin ten koste van een weerloze vrouw, en dat u blijk gaf van een verregaand gebrek aan normbesef en van een criminele ingesteldheid in uw hoofd, kan uit het feit dat u mogelijks in aanmerking komt voor het dragen van een enkelband niet worden afgeleid dat er geen risico bestaat dat u zich in de toekomst niet meer zal bezondigen aan nieuwe strafbare feiten. Elektronisch toezicht betreft bovendien een gunstmaatregel waar Belgische gedetineerden van kunnen genieten, en waardoor het mogelijk wordt een gevangenisstraf te laten uitvoeren buiten de gevangismuren. Dergelijke strafuitvoeringsmaatregel streeft logischerwijze een ander oogmerk na dan artikel 55/5/1 van de vreemdelingenwet. De hierbij gehanteerde criteria staan dan ook volledig los van deze die aan de basis liggen van een beslissing waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 55/5/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Ook de door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen (zie CGVS, p. 3-4, 7-8). Het merendeel van uw documenten ondersteunen hoogstens uw verklaringen over uw pogingen om na uw gevangenisstraf uw leven te hernemen en een nieuwe wending te geven (zie Documenten: kopie attest CAW, attest Huis van het Nederlands, kopie arbeidscontract BMK Vastgoed 01/08/2016, brief verloofde H.(...) J.(...) dd. 24/07/2016, kopie Attestation de prise en charge – H.(...) J.(...) dd. 02/08/2015, kopie overschrijvingsbewijzen b-post, kopie vacature - De Steenschuit dd. 10/05/2016, bevestiging ontvangst sollicitatie - AWB dd. 25/01/2016). Verder legt u documenten voor

waaruit moet blijken dat u momenteel spijt heeft over de gepleegde feiten en dat u uw slachtoffer wenst te vergoeden (zie Documenten, kopie ontslag-/verwijsbrief gezondheidszorgpsycholoog - Dienst Justitiële Inrichtingen dd. 07/07/2016, handgeschreven brief, kopie overboekingsformulieren van "Betaling Burgerlijke partijen via advocaat"). Zoals hierboven gezegd nemen deze zaken niet weg dat u definitief bent veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en zodoende een gevaar vormt voor de samenleving.

Ook de documenten in verband met uw psychische toestand en uw psychische begeleiding veranderen niets aan bovenstaande appreciatie (zie Documenten, kopie ontslag-/verwijsbrief gezondheidszorgpsycholoog - Dienst Justitiële Inrichtingen dd. 07/07/2016, attesten OGGPA, attest "Service Laïque d'Aide aux Justiciables et aux Victimes" dd. 21/09/2015). Ze bevestigen hoogstens dat u bepaalde psychische klachten heeft, daarvoor een bepaalde behandeling volgde, en in de toekomst additionele psychologische ondersteuning wenst. Nergens uit deze documenten blijkt dat uw oordeelsvermogen was/is aangetast of dat u vanuit psychiatrisch oogpunt niet de verantwoordelijkheid voor uw crimineel gedrag kan opnemen.

Verder legt u een kopie voor met daarin een overzicht van de "Procedure UV periodiek" (zie Documenten, kopie overzicht - Procedure UV periodiek). In het document staat dat u gezien de situatie en onder bepaalde voorwaarden een uitgaansvergunning wordt toegekend. Het CGVS wijst er op dat de uitgaansvergunning en eventueel penitentiair verlof de veroordeelde enkel toelaat om de gevangenis te verlaten om familiale en sociale contacten te onderhouden en diens sociale re-integratie voor te bereiden. Het onderbreekt de uitvoering van de vrijheidsstraf niet. Bovendien mag niet uit het oog verloren worden dat u tijdens een penitentiair verlof nog steeds onder de strikte controle van de overheid staat. Uit het feit dat u zich aan de voorwaarden van uw penitentiair verlof heeft gehouden en geen strafbare gedragingen heeft gesteld kan dan ook niet afgeleid worden dat u actueel geen gevaar meer vormt voor de samenleving.

Dat het risico op recidive op het moment van de UV procedure als "voldoende ondervangen mits een concreet en realistisch reclasseringsplan, dat zijn start kan nemen op basis van concrete afspraken" wordt beschouwd, verandert niets aan de vaststelling dat u een gevaar vormt voor de samenleving omdat u definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf. Immers, zoals reeds werd opgemerkt streven strafuitvoeringsmaatregelen een ander oogmerk na dan artikel 55/5/1 van de vreemdelingenwet. De hierbij gehanteerde criteria staan dan ook volledig los van deze die aan de basis liggen van een beslissing waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 55/5/1, § 1 van de vreemdelingenwet.

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 55/5/1, §2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat er een tegenstrijdigheid bestaat tussen de motivatie van de bestreden beslissing en de conclusie van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij verduidelijkt dat het Commissariaat-generaal in haar beslissing van 25 augustus 2016 concludeert dat op grond van artikel 55/5/1 § 2, 1° van de vreemdelingenwet de aan hem toegekende subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken, terwijl in dezelfde beslissing het volgende wordt gesteld: "Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker een gevaar vormt voor de

samenleving in de zin van artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet." Verzoeker is van oordeel dat hierdoor zijn subsidiaire beschermingsstatus behouden blijft.

Voor het overige formuleert verzoeker zijn verweer als volgt: "1. Verzoeker werd op 1 oktober 2014 veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf door de correctionele rechtbank van Brussel.

2. Verzoeker, die sinds 18 december 2013 gedetineerd is, ondergaat deze straf in de gevangenis van Wortel, afdeling Tilburg.

3. Verzoeker zit in strafuitvoering en kreeg van het ministerie van justitie uitgaansvergunningen om de gevangenis te verlaten om een reclassering uit te werken.

Het toekennen van deze uitgaansvergunningen impliceert dat het ministerie van justitie van oordeel is dat het gevaar op recidive oftewel het gevaar voor het plegen van strafbare feiten niet weerhouden kan worden om verzoeker niet toe te laten om hem in de maatschappij (Belgische samenleving).

Verzoeker heeft in het kader van zijn strafuitvoering initiatieven genomen om tegemoet te komen aan zijn slachtoffer: verzoeker heeft, via strafbemiddeling, rechtstreeks gesproken met zijn slachtoffer én hij is gestart met het vergoeden van zijn slachtoffer.

Verzoeker heeft bijzonder veel spijt van zijn feiten en heeft dit dan ook aan zijn slachtoffer betuigd.

Verzoeker wenst er tevens op te wijzen dat hij zich ook binnen de gevangensmuren stevast conform de regels gedraagt: hij heeft geen disciplinaire problemen, werkt in de gevangenis, betaalt met zijn inkomen voor zijn burgerlijke partij,...kortom verzoeker beseft ten voile dat hij terecht veroordeeld is doch hij is ook zeer formeel dat hij zich nooit meer met strafbare feiten wil en kan inlaten.

4. Verzoeker kreeg - bijna twee jaar na zijn veroordeling én bijna drie jaar nadat hij van zijn vrijheid werd beroofd - het bericht van verweerster dat hij gehoord zou worden met het oogmerk te beslissing of zijn subsidiaire beschermingsstatus zou worden afgenomen.

5. Voor subsidiaire bescherming moeten er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer verzoeker naar zijn land van herkomst, terugkeert hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen.

Verzoeker heeft de Syrische nationaliteit.

Syrië wordt verscheurd door een (intussen vijf jaar aanslepende) (burger?)oorlog waardoor het leven van verzoeker constant in gevaar is en ook constant het gevaar loopt dat hij het voorwerp van onmenselijke of vernederende behandeling of foltering gaat uitmaken.

Dit werd door verweerster ook erkend op 10 januari 2012. In de thans aangevochten beslissing stelt verweerster in dit kader:

Het CGVS oordeelde tegelijk dat er gezien de algemene veiligheidssituatie in Syrië, uw land van herkomst, in hoofde van u sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Op 21 december 2012 nam het CGVS daarom een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

[...]

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48 / 3 en 48 / 4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wenst dan ook opnieuw op te merken dat hij ernstige schade lijdt door het gewapende conflict in Syrië waarbij deze ernstige schade zich veruiterlijkt door het ernstige risico op ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld dat door de verschillende strijdende partijen wordt gebruikt.

De Syrische oorlog gaat intussen haar vijfde jaar in en is georganiseerd, aanhoudend, intensief en daadwerkelijk aan de gang en de loutere aanwezigheid van verzoeker betekent op zich reeds dat zijn leven constant in gevaar zal zijn (de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict is dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat wanneer verzoeker terugkeert naar Syrië louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt).

Verzoeker, die bovendien geen familie of vrienden meer in Syrië heeft, zal daarenboven geen enkele hulp (financieel, onderdak, hulp bij zoeken naar werk,...) hebben waardoor hij op straat belandt en waardoor zijn leven nog extra in gevaar komt, een gevaar dat er op elk moment is.

Verzoeker is dan ook van oordeel dat de beslissing van verweerster vernietigd dient te worden en dat verzoeker zijn subsidiaire beschermingsstatus moet behouden."

2.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een attest van gevangenschap.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken omdat (i) hij bij vonnis van de correctionele rechtbank te Brussel van 1 oktober 2014 definitief werd veroordeeld tot vijf jaar gevangenisstraf wegens zijn deelname aan een zeer gewelddadige overval en zijn lidmaatschap van een vereniging van misdadigers en, niettegenstaande het misdrijf waarvoor hij veroordeeld werd dermate ernstig is dat deze vaststelling *an sich* voldoende is om te stellen dat hij een gevaar voor de samenleving vormt, uit zijn persoonlijk handelen een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren treedt waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat hij een dergelijk crimineel gedrag in de toekomst niet zal herhalen, uit zijn persoonlijk gedrag immers blijkt dat hij geen enkele vorm van respect heeft voor de fysieke integriteit van anderen en dat hij er niet voor terugschrikt om voor eigen geldgewin fors fysiek geweld te gebruiken tegen een weerloze dame, zijn persoonlijk gedrag aldus getuigt van een gebrek aan normbesef en een zeer gewelddadige en gevaarlijke persoonlijkheid zodat op basis van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat hij een gevaar vormt voor de samenleving in de zin van artikel 55/4, §2 van de vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus die hem eerder werd toegekend heden dient te worden ingetrokken, (ii) de redenen die hij heeft aangebracht voor het behoud van zijn status een behoud van zijn internationale beschermingsstatus niet kunnen wettigen daar (1) zijn verklaringen en zijn bewering berouw te hebben geen afbreuk doen aan de vaststelling dat het misdrijf waarvoor hij op 1 oktober 2014 definitief veroordeeld werd een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §2 van de vreemdelingenwet betreft en hij zodoende een gevaar vormt voor de samenleving, (2) het feit dat hij in de toekomst eventueel onder elektronisch toezicht zal worden geplaatst evenmin afbreuk doet aan de vaststelling dat hij een gevaar vormt voor de samenleving, uit het feit dat hij mogelijks in aanmerking komt voor het dragen van een enkelband immers niet kan worden afgeleid dat er geen risico bestaat dat hij zich in de toekomst niet meer zal bezondigen aan nieuwe strafbare feiten, dergelijke strafuitvoeringsmaatregel bovendien een ander oogmerk nastreeft dan artikel 55/5/1 van de vreemdelingenwet en de hierbij gehanteerde criteria dan ook volledig losstaan van deze die aan de basis liggen van een beslissing waarbij toepassing wordt gemaakt van artikel 55/5/1, §1 van de vreemdelingenwet, (3) het merendeel van de door hem neergelegde documenten hoogstens zijn verklaringen ondersteunen over zijn pogingen om na zijn gevangenisstraf zijn leven te hernemen en een nieuwe wending te geven en hij verder documenten voorlegt waaruit moet blijken dat hij momenteel spijt heeft over de gepleegde feiten en dat hij zijn slachtoffer wenst te vergoeden doch deze zaken niet wegnemen dat hij definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §2 van de vreemdelingenwet en zodoende een gevaar vormt voor de samenleving, (4) de documenten in verband met zijn psychische toestand en zijn psychische begeleiding hoogstens bevestigen dat hij bepaalde psychische klachten heeft, daarvoor een bepaalde behandeling volgde en in de toekomst additionele psychologische ondersteuning wenst doch nergens uit deze documenten blijkt dat zijn oordeelsvermogen was/is aangetast of dat hij vanuit psychiatrisch oogpunt niet de verantwoordelijkheid voor zijn crimineel gedrag kan opnemen en (5) uit het feit dat hij zich aan de voorwaarden van zijn penitentiair verloop heeft gehouden en geen strafbare gedragingen heeft gesteld niet kan afgeleid worden dat hij actueel geen gevaar meer vormt voor de samenleving en het feit dat het risico op recidive op het moment van UV procedure als *“voldoende ondervangen mits een concreet en realistisch reclasseringsplan, dat zijn start kan nemen op basis van concrete afspraken”* wordt beschouwd niets verandert aan de vaststelling dat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief veroordeeld werd voor een bijzonder ernstig misdrijf.

2.4. Vooreerst dient erop gewezen dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing overweegt *“Artikel 55/5/1, § 2 juncto artikel 55/4, § 2 van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus kan intrekken indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de samenleving.”* (eigen onderlijning) doch hiermee een duidelijke vergissing begaat aangezien de aangehaalde bepalingen uit de vreemdelingenwet handelen over de intrekking/uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus en de bestreden beslissing ook ontegensprekelijk een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus betreft.

2.5. Artikel 57/6, eerste lid, 6° van de vreemdelingenwet stipuleert *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd:*

(...)

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken; (...)”

Artikel 55/5/1, §2 van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn;
(...)”

Artikel 55/4 van de vreemdelingenwet bepaalt: “§ 1.

Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.

§ 2.

Een vreemdeling wordt ook uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer hij een gevaar voor de samenleving of voor de nationale veiligheid vormt.”

2.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 1 oktober 2014 door de correctionele rechtbank te Brussel veroordeeld werd tot 5 jaar gevangenisstraf omdat hij deel had uitgemaakt van een vereniging van misdadigers en omwille van zijn deelname aan feiten van diefstal met gebruik van geweld of bedreiging, waarbij het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen, er wapens werden gebruikt of getoond, en waarbij de vlucht verzekerd werd door gebruik te maken van een voertuig. Uit het vonnis blijkt dat verzoeker in de nacht van 24 november 2013 betrokken was bij een zeer gewelddadige overval. Het slachtoffer, een weerloze vrouw, werd overmeesterd door verzoeker en zijn kompanen, die haar vervolgens aan handen en voeten vastbonden, een pistool tegen haar hoofd en een mes tegen haar keel plaatsten. De mond en het neus van de slachtoffer werden tot tweemaal toe op hardhandige wijze en langdurig met een doek bedekt waardoor haar het ademen bemoeilijkt werd. Het slachtoffer werd meermaals letterlijk over de grond gesleurd en werd hardhandig aangepakt en geslagen (zie p. 5-6 van het vonnis). In de straffoetmeting overwoog de rechter als volgt: *“De feiten zijn bijzonder ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor andermans fysieke integriteit en eigendom. B.(...) R.(...), A.(...)-A.(...) K.(...), R.(...) B.(...) en E.(...) F.(...) S.(...) M.(...) zijn gevaarlijke individuen die er niet voor terugdeinsden deel te nemen aan een overval en zwaar fysiek geweld te gebruiken ten aanzien van een weerloze dame. (...) Beklaagden drukten ter zitting wel hun spijt uit nopens de gepleegde feiten doch de rechtbank heeft ernstige twijfels nopens hun oprechtheid dienaangaande daar zij zich in stilzwijgen hullen omtrent de plaats waar de buit zich zou bevinden. (...) Voormelde feiten in acht genomen is de rechtbank van oordeel dat enkel een langdurige effectieve straf zoals hierna bepaald een passende bestraffing is in de hoop dat de beklaagden zullen inzien dat hun gewelddadig en schandelijk gedrag niet getolereerd wordt in onze samenleving.”* (zie p. 9-10 van het vonnis). Bij de beoordeling op burgerlijk gebied stelde de rechtbank onomwonden (zie pagina 10 van het vonnis): *“Uit het strafdossier en de medische stukken die werden neergelegd door de burgerlijke partij P.(...) E.(...) blijkt dat zij bijzonder zwaar werd toegetakeld en nog restletsels heeft. Ingevolge de doodsb bedreigingen had zij intensieve psychologische begeleiding nodig en leed hierdoor tevens aan persisterende slapeloosheid. (...) Het morele leed geleden door de heer F.(...) V.(...) N.(...) ingevolge de gewelddadige overval waarvan zijn echtgenote het slachtoffer was en ingevolge de nasleep en de verwerking ervan is ontegensprekelijk aanzienlijk geweest.”*

Verzoekers handelingen zijn niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. Het door verzoeker gepleegde misdrijf, waarvoor hij definitief werd veroordeeld op 1 oktober 2014, dient te worden gekwalificeerd als een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om, steunend op artikel 55/5/1, §2, 1° van de vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 20 december 2012 toegekende subsidiaire beschermingsstatus zodat de discussie of verzoeker al dan niet een gevaar voor de samenleving vormt zoals bepaald in artikel 55/4, §2 van de vreemdelingenwet verder niet relevant is.

De door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen. Zo haalde hij aan dat hij voor de feiten die tot zijn veroordeling leidden lange tijd in België verbleef zonder problemen te veroorzaken, dat

hij steeds goede sociale contacten heeft gehad en door iedereen werd gerespecteerd, dat hij op een gegeven moment werd misleid door slechte vrienden en zo het slachtoffer werd van zijn naïviteit, dat hij ondertussen tot inkeer kwam en spijt heeft over de gepleegde feiten, dat hij zich heeft voorgenomen zijn leven een nieuwe wending te geven en een nieuwe start te maken, o.a. door werk te zoeken, een gezinsleven uit te bouwen en Nederlands te leren, dat hij zich coöperatief opstelt in de gevangenis, dat hij zich houdt aan de voorwaarden inzake zijn detentie en penitentiaire verlopen, dat hij akkoord ging met slachtofferbemiddeling, dat hij zijn slachtoffer in de mate van het mogelijke een financiële compensatie biedt en dat hij niet de intentie heeft om terug te keren naar de criminaliteit (administratief dossier, stuk 4, p. 6-7). Volgende documenten moeten deze verklaringen ondersteunen: een ontslag-/verwijsbrief gezondheidszorgpsycholoog - Dienst Justitiële Inrichtingen (Ministerie van Veiligheid en Justitie) dd. 7 juli 2016, een attest van CAW, twee attesten van Huis van het Nederlands, een attest van "Service Laïque d'Aide aux Justiciables et aux Victimes" dd. 21 september 2015, een kopie arbeidscontract BMK Vastgoed dd. 1 augustus 2016, een brief van zijn verloofde dd. 24 juli 2016, een kopie van overschrijvingsbewijzen b-post, een handgeschreven brief in verband met slachtofferbemiddeling, attesten van OGGPA, een overzicht - Procedure UV periodiek, een vacature van De Steenschuit dd. 10 mei 2016, een bevestiging ontvangst sollicitatie - AWB dd. 25 januari 2016, overboekingsformulieren van "Betaling Burgerlijke partijen via advocaat" en een "Attestation de prise en charge" door zijn verloofde dd. 2 augustus 2015. Dit alles doet evenwel geen enkele afbreuk aan de ernst van de door verzoeker gepleegde feiten waarvoor hij definitief veroordeeld is. Zoals reeds terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, bevestigen de documenten in verband met verzoekers psychische toestand en zijn psychische begeleiding overigens hoogstens dat hij bepaalde psychische klachten heeft, dat hij daarvoor een bepaalde behandeling volgde en dat hij in de toekomst additionele psychologische ondersteuning wenst, doch blijkt nergens uit deze documenten dat zijn oordeelsvermogen was/is aangetast of dat hij vanuit psychiatrisch oogpunt niet de verantwoordelijkheid voor zijn crimineel gedrag kan opnemen.

Waar verzoeker in het verzoekschrift nog betoogt dat hij in geval van terugkeer naar Syrië een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade omwille van de aanslepende burgeroorlog, wijst de Raad erop dat hiermee rekening werd gehouden bij de formulering van het advies aangaande een eventuele verwijdering van het Belgisch grondgebied. *In casu* is het Commissariaat-generaal immers van oordeel dat verzoeker noch direct, noch indirect mag teruggeleid worden naar Syrië en dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. In tegenstelling tot wat wordt betoogd in het verzoekschrift is dit advies niet tegenstrijdig met de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus daar dit advies een wettelijke verplichting is die uitdrukkelijk wordt opgelegd door de vreemdelingenwet.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, §2, 1° van de vreemdelingenwet daar niet kan betwijfeld worden dat verzoeker definitief werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS